

Asia C-31/21

Ennakkoratkaisupyyntö

Jättämispäivä:

19.1.2021

Ennakkoratkaisupyyntön esittänyt tuomioistuin:

Corte suprema di cassazione (Italia)

Ennakkoratkaisupyyntön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:

8.1.2021

Valittaja:

Eurocostruzioni Srl

Vastapuoli:

Regione Calabria

ITALIAN TASAVALTA

CORTE SUPREMA DI CASSAZIONE

ENSIMMÄINEN SIVILILJAOSTO

[– –] [Tuomioistuimen kokoonpano]

VÄLIPÄÄTÖS

valituksesta [– –], jonka on tehnyt

Eurocostruzioni s.r.l., [– –]

- valittaja -

vastaan

Regione Calabria (Calabrian alue), [– –]

- vastapuoli -

[alkup. s. 2]

joka koskee Corte d'appello di Catanzaron (Catanzaron ylioikeus) 27.10.2014 antamaa tuomiota nro [– –];

[– –] [Oikeudenkäyntimenettely]

TOSISEIKAT JA PÄÄTÖKSEN PERUSTEET

1. Eurocostruzioni s.r.l. on pannut – – Calabrian aluetta vastaan maksamismääräysmenettelyn, jossa se väittää, että sille oli myönnetty alueellisesta toimintaohjelmasta (Programma operativo regionale (POR) Calabria 2000/2006 Asse IV) yhteensä 4 918 080 euron rahoitus Rossanon kuntaan rakennettavan hotellin, jonka se oli rakentanut itse, toteuttamiseen, ja se vaati maksamaan tuen 1 675 762,00 euron loppuosan, sillä töiden vastaanottotarkastuksen jälkeen sille oli myönnetty 3 337 470,00 euron lopullinen tuki eli summa, joka oli jäljellä etumaksun ja töiden edistymisen ensimmäisen vaiheen perusteella maksetun erän (Stato Avanzamento Lavori, SAL) jälkeen, mutta sen jälkeen sille oli maksettu vain 1 661 638,00 euroa (kalusteiden ja varusteiden kuluista).

1.1. [– –] [menettely].

1.2. Tribunale di Catanzaro (Catanzaron alioikeus) [– –] määräsi 4.4.2012 antamallaan tuomiolla Calabrian alueen maksamaan Eurocostruzionille vaaditun 1 675 762,00 euron summan, joka vastaa töiden loppuvastaanottotarkastuksessa maksettavaksi määrätyn summan ja Calabrian alueen aiemmin maksaman summan erotusta, sekä liitännäiskuluja ja oikeudenkäyntikulut.

1.3. Calabrian alue valitti alioikeuden tuomiosta, ja vastapuoli Eurocostruzioni vastusti valitusta ja teki lisäksi liitännäisvalituksen.

[alkup. s. 3]

Corte d'appello di Catanzaro hyväksyi [valituksen] 27.10.2014 antamallaan tuomiolla.

Corte d'appellon mukaan ei ollut syytä tarkistaa, oliko Eurocostruzioni tosiasiallisesti tehnyt työt hyväksytyyn hankkeeseen mukaisesti, koska toimivaltainen vastaanottotarkastuslautakunta (Commissione di collaudo) oli antanut myönteisen arvion eikä alue ollut moittinut suoritettujen töiden määrää ja laatua; koska hankintailmoituksessa kuitenkin viitattiin tuen myöntämistä koskevaan päätökseen ja tuen myöntämistä koskevassa päätöksessä nro [– –] kuitenkin viitattiin hankintailmoituksen hyväksymistä koskevaan päätökseen (erityisesti sen 11 §:ään) ja asetukseen (EY) N:o 1685/2000, tuen maksamisen oli katsottava edellyttävän maksukuittien esittämistä siinäkin tapauksessa, että edunsaajayritys oli toteuttanut työn suoraan; Eurocostruzionin toimittamat asiakirjat olivat siten hyödyllisiä mutta riittämättömiä, ja koska mainitut laskut puuttuivat, mikään ei osoittanut, että ilmoitetuilla hinnoilla toteutetut, työsuorituksia vastaavat summat

oli tosiasiallisesti maksettu; lopuksi [kyseinen tuomioistuin katsoi], että Eurocostruzionin oli toimitettava suoraan toteuttamiaan töitä koskevat kirjanpitoasiakirjat, joilla se voisi osoittaa kulunsa (tarvikkeiden hankinta, laitteiden vuokraus, työntekijöiden palkat, töiden teettäminen kolmansilla, tiedot käytetystä työvoimasta).

1.4. Eurocostruzioni haki tähän tuomioon, jota ei annettu tiedoksi, muutosta 27.10.2015 tiedoksi annetulla kassaatiovalituksella ja esitti kolme valitusperustetta.

1.4.1. Siviiliprosessikoodeksin (codice di procedura civile) 360 §:n 3 momentin nojalla esittämässään ensimmäisessä valitusperusteessa valittaja vetoaa 28.7.2000 annetun asetuksen (EY) N:o 1685/2000 [liitteessä olevan 1 säännön] 2.1. kohdan, 2.5.2001 annetun Calabrian alueen lain nro 7 31 *quater* §:n, aluehallituksen 14.5.2002 tekemällä päätöksellä nro 398 hyväksytyn hankintailmoituksen [alkup. s. 4] ja tuen myöntämistä koskevan päätöksen nro [- -] rikkomiseen sekä vilpittömän mielen suojan, lojaalisuuden ja luottamuksensuojan periaatteiden loukkaamiseen tai virheelliseen soveltamiseen.

Valittaja huomauttaa, ettei unionin lainsäädännössä edellytetä ehdottomasti vaan ainoastaan ”pääsääntöisesti”, että lopullinen edunsaaja osoittaa tuen kohteena olevien toimien yhteydessä suorittamansa maksut ”maksukuiteilla” tai ”vastaavalla tavalla todistusvoimaisilla kirjanpitoasiakirjoilla”.

1.4.2. Siviiliprosessikoodeksin 360 §:n 3 ja 5 momentin nojalla esittämässään toisessa valitusperusteessa valittaja vetoaa 28.7.2000 annetun asetuksen (EY) N:o 1685/2000 [liitteessä olevan 1 säännön] 2.1. kohdan, 2.5.2001 annetun Calabrian alueen lain nro 7 31 *quater* §:n, aluehallituksen 14.5.2002 tekemällä päätöksellä nro 398 hyväksytyn hankintailmoituksen ja tuen myöntämispäätöksen nro [- -] rikkomiseen sekä vilpittömän mielen suojan, lojaalisuuden ja luottamuksensuojan periaatteiden loukkaamiseen tai virheelliseen soveltamiseen sekä riidanlaisen ja asian ratkaisun kannalta merkityksellisen seikan perustelematta jättämiseen ja/tai puutteelliseen perusteluun.

Valittaja täsmentää, että tuen myöntämisen ensimmäisessä vaiheessa hallintoviranomainen jakaa hankkeen kulut tukikelpoisiin ja muihin kuin tukikelpoisiin kuluihin; erityisesti töiden, toisin kuin hankittujen tavaroiden ja kalusteiden sekä maan ja kiinteistöjen osalta, tukikelpoisia kuluja tarkasteltaessa ei viitata myyntiarvoon vaan Calabrian julkisten töiden viraston (Provveditorato per le opere pubbliche) vuonna 1994 hyväksymään hinnastoon 15 prosentilla korotettuna (hankintailmoituksen 9 §). Valittaja korostaa lisäksi vastaanottotarkastuslautakunnan varmistaneen, että toteutettujen töiden laatu ja määrä vastasivat tuen myöntämispäätöksessä ennalta yksilöityä ja kvantifioitua.

Edelleen valittaja esittää, ettei kansallisessa eikä unionin lainsäädännössä nimenomaisesti edellytetä, että toteutetuista töistä esitetään laskuja, vaan mainitaan ainoastaan työnjohtajan vahvistama ja leimaama määrälaskelma ja

työseloste **[alkup. s. 5]** asiakirjoina, joilla edesautetaan vastaanottotarkastuslautakunnan tarkastus- ja valvontatyötä.

1.4.3. Siviiliprosessikoodeksin 360 §:n 3 ja 5 momentin nojalla esittämässään kolmannessa valitusperusteessa valittaja vetoaa 28.7.2000 annetun asetuksen (EY) N:o 1685/2000 [liitteessä olevan 1 säännön] 2.1. kohdan, 2.5.2001 annetun Calabrian alueen lain nro 7 31 *quater* §:n, aluehallituksen 14.5.2002 tekemällä päätöksellä nro 398 hyväksytyyn hankintailmoituksen ja tuen myöntämispäätöksen nro [– –] rikkomiseen sekä vilpittömän mielen suojan, lojaalisuuden ja luottamuksensuojan periaatteiden loukkaamiseen tai virheelliseen soveltamiseen sekä riidanlaisen ja asian ratkaisun kannalta merkityksellisen seikan perustelematta jättämiseen ja/tai puutteelliseen perusteluun.

Valittaja katsoo, että vaikka tuomioissa, jota valitus koskee, ei viitata Calabrian aluehallinnon 26.10.2007 ja 26.11.2007 esittämiin huomautuksiin, jotka kuitenkin esitettiin yli vuoden kuluttua töiden valmistumisesta ja niiden vastaanottotarkastuksesta, siinä hyväksytään niiden sisältö ottamatta huomioon sitä, että nämä yksipuoliset näkemykset ovat ilmeisessä ristiriidassa osapuolten oikeudellisen suhteen määrittäneiden hankintailmoitusten ja päätösten sisällön kanssa.

1.4.4. Calabrian alue nosti 30.11.2015 tiedoksi annetun vastavalituksen, jolla se vaati [– –] vastapuolen valituksen hylkäämistä.

[– –]

2. Ensimmäiset kaksi valitusperustetta liittyvät läheisesti toisiinsa ja edellyttävät unionin oikeuden ja erityisesti neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä rakennerahastoista yhteisrahoitettujen toimien tukikelpoisuuden osalta 28.7.2000 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1685/2000 (jota sovellettiin kyseisenä ajankohtana ja joka on myöhemmin kumottu 8.12.2006 annetun komission asetuksen N:o 1828/2006 54 artiklalla) ja erityisesti sen 1 artiklan ja liitteessä olevan [1 säännön] 2 kohdan tulkintaa.

[alkup. s. 6]

Näin ollen Corte suprema di cassazione katsoo, että [– –] sen on esitettävä Euroopan unionin tuomioistuimelle Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 267 artiklan mukainen tulkintaa koskeva ennakkoratkaisupyyntö.

3. On hyödyllistä kerrata asiassa sovellettavat oikeussäännöt.

3.1. Tapauksessa on kysymys tuesta, joka myönnettiin hotellin ja siihen liittyvien urheilulaitosten rakentamiseen ja varustamiseen Rossanon kunnassa.

Valittajalle oli myönnetty pääomatuki hotellin rakentamiseen, ja se oli toteuttanut urakan, hankkinut kalusteet, toimittanut Calabrian alueen hallintoviranomaisille

hankintailmoituksessa ja tuen myöntämispäätöksessä edellytetyt asiakirjat (toisin sanoen tavarahankintojen maksukuitit ja määrälaskelman sekä toteutettujen töiden työselosteen) ja lopulta saanut toimivaltaiselta tekniseltä lautakunnalta myönteisen vastaanottotarkastusarvioinnin, mutta sille ei koskaan maksettu rakennuksiin ja laitoksiin liittyvää tuen osaa, koska alue vaati uusia todistusvoimaltaan maksukuitteja vastaavia kirjanpitoasiakirjoja.

3.2. Calabrian alueen myöntämä rahoitus kuului paikallisiin matkailun verkostoihin ja järjestelmiin liittyvään [– –] alueelliseen toimintaohjelmaan [– –] [viittaus tukiohjelmaan].

Asiassa sovellettavat oikeussäännöt sisältyvät rakennerahastoja 2000–2006 koskevaan, 21.6.1999 annettuun asetukseen (EY) N:o 1260/1999.

Edellä mainitussa 28.7.2000 annetussa asetuksessa N:o 1685/2000 annetaan **[alkup. s. 7]** rakennerahastojen yhteisrahoituksella toteutettavien toimien tukikelpoisuutta koskevat täytäntöönpanosäännökset.

Euroopan komissio hyväksyi 1.8.2000 tekemällään päätöksellä C(2000) 2050 ja 8.8.2000 tekemällään päätöksellä C(2000) 2345 Calabriaa koskevan yhteisön tukikehyksen ja toimintaohjelman.

3.3. Kansallisen 15.3.1997 annetun lain nro 59 (legge italiana n. 59 del 15/3/1997) 4 §:n 4 momentin c kohdassa säädetään myös unionin alue-, rakenne- ja koheesiopolitiikkaan liittyvien hallinnollisten toimintojen ja tehtävien siirtämisestä alueille; siirto pantiin täytäntöön 31.3.1998 annetulla asetuksella (decreto legislativo) nro 123.

3.4. Calabrian alue otti huomioon alueellisen toimintaohjelman, ja viimeisteltyään siihen liittyvät ohjelmat se sääti 2.5.2001 annetulla alueellisella lailla nro 7 (31 *quater* §) pienten ja keskisuurten yritysten tukemisesta ja kehittämisestä asetuksen (EY) N:o 70/2001 mukaisilla tuilla ja totesi, että aluehallitus antaa omat säännöksensä tukia myönnettäessä noudatettavista menettelytavoista asetuksessa (EY) N:o 68/2001 tarkoitettujen edellytysten mukaisesti.

3.5. Calabrian alue hyväksyi hankintailmoituksen aluehallituksen 14.5.2002 tekemällä päätöksellä nro 398 ja totesi sen 8 §:ssä tukikelpoisiksi kuluiksi seuraavat: 1) maanhankintaan; 2) rakennuksiin ja laitoksiin, 3) kalusteisiin ja varusteisiin, 4) suunnitteluun ja tutkimukseen liittyvät kulut.

[– –] [tukikelpoisten kulujen yksityiskohtainen luettelo]

Hankintailmoituksen 9 §:n mukaan rakennusten ja laitosten osalta työt kvantifioidaan Calabrian julkisten töiden viraston vuonna 1994 hyväksymään hinnaston, jota on korotettu 15 prosentilla, perusteella **[alkup. s. 8]** ja niiden erien osalta, joita ei siinä mainita, voimassa olevien suunnittelijan arvioimien markkinahintojen perusteella.

Samana hankintailmoituksen 11 §:n mukaan [– –] tuen maksamisesta määrätään tuen myöntämistä koskevassa sopimuksessa, jonka ehtoja edunsaajan oli noudatettava.

3.6. Tuen myöntämispäätöksessä nro [– –] ilmoitettiin asiakirjat, jotka edunsaajan oli toimitettava, ja työn osalta siinä todetaan vain, että [edunsaajan] on toimitettava töitä koskeva kirjanpitoasiakirja (työseloste ja kirjanpito-ote, joiden jokaisen sivun työnjohtaja ja edunsaajayrityksen edustaja ovat asianmukaisesti allekirjoittaneet).

Hankintailmoituksen 4 §:ssä täsmennettiin, että työhön maksettava tuki määritellään asetuksessa todetuina rajoituksina työselosteen ja kirjanpito-otteen nojalla ja hankintailmoituksen 9 §:n b kohdassa tarkoitettujen yksikköhintojen mukaisesti sen jälkeen kun vastaanottotarkastuslautakunta on suorittanut tarkastuksen.

4. Vaikka Corte d'appello di [Catanzaron] tuomiossa, jota nyt esillä oleva Corte Suprema di Cassazionessa vireillä oleva valitus koskee, todetaan, että nyt esillä olevassa asiassa työt, joihin rahoitus oli myönnetty, oli tosiasiallisesti toteutettu hyväksytyn hankkeen mukaisesti ja niiden määrä ja laatu vastasivat sovittua, [– –] se totesi, ettei suoraan toteutettuihin rakennustöihin liittyvää tuen osaa voitu määrätä maksettavaksi Eurocostruzionille, ennen kaikkea sen vuoksi, että asetuksen (EY) N:o 1685/2000 säännöksissä, joihin hankintailmoituksessa ja tuen myöntämispäätöksessä nimenomaisesti viitattiin, tuen maksamisen edellytykseksi asetetaan kulujen osoittaminen maksukuiteilla tai, mikäli tämä ei ole mahdollista, vastaavalla tavalla todistusvoimaisilla kirjanpitoasiakirjoilla.

[– –] **[alkup. s. 9]** [– –]

Unionin edellä mainitun asetuksen säännös on siten otettava riita-asiaa ratkaistaessa huomioon, koska se on nyt esillä olevassa asiassa välittömästi sovellettavissa ja koska siihen viitataan hankintailmoituksessa ja tuen myöntämispäätöksessä.

Corte d'appello katsoi, että [unionin oikeuden] ja erityisesti neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä rakennerahastoista yhteisrahoitettujen toimien tukikelpoisuuden osalta 28.7.2000 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1685/2000 (joka on myöhemmin kumottu 8.12.2006 annetun komission asetuksen N:o 1828/2006 54 artiklalla), jolla säädetään kyseisten tukien maksamisesta ja johon myös tuen myöntämispäätöksessä viitataan, on asiassa ratkaiseva merkitys.

5. Valittaja katsoo, että tukikelpoiset menot, jotka liittyvät rakennuksiin ja laitoksiin, jotka se toteutti suoraan ja jotka siten poikkeavat maanhankinnasta ja kiinteistöjen, kalusteiden ja varusteiden ostoista, voitiin osoittaa muulla tavoin kuin maksukuiteilla ja niitä vastaavilla asiakirjoilla.

Tämän väitteensä tueksi valittaja esittää, ettei mainitun asetuksen säännös ole ehdoton (vrt. liitteessä, johon asetuksen 1 artiklassa viitataan, olevan säännön [1] ”Menojen osoittaminen” 2.1 kohta), ja siteeraa sitä seuraavasti: ”In linea generale, i pagamenti effettuati dai beneficiari finali, a titolo di pagamenti intermedi e pagamenti del saldo, devono essere comprovati da fatture quietanzate. Ove ciò non risulta possibile, tali pagamenti devono essere comprovati da documenti contabili aventi forza probatoria equivalente. [Välimaksuina ja loppumaksuina ilmoitettavien, lopullisten edunsaajien suorittamien maksujen tueksi on esitettävä pääsääntöisesti maksukuitit. Jos tämä ei ole mahdollista, maksujen tueksi on esitettävä vastaavalla tavalla todistusvoimaiset kirjanpitoasiakirjat.]”¹

Tosiasiassa asetuksen italiankielisen tekstin sanamuoto on lähes sama: ”Di norma, i pagamenti effettuati dai beneficiari finali devono essere **[alkup. s. 10]** comprovati da fatture quietanzate. Ove ciò non sia possibile, tali pagamenti devono essere comprovati da documenti contabili aventi forza probatoria equivalente. [Pääsääntö on, että lopullinen edunsaaja liittää suorittamiensa maksujen kuitteihin alkuperäiset laskut. Jos tämä ei ole mahdollista, maksuihin on liitettävä kirjanpitositteet, joilla on vastaava todistusarvo.]”²

Vastaavasti ranskan- ja englanninkielisten versioiden sanamuoto on seuraava:

”En règle générale, les paiements effectués par les bénéficiaires finals sont accompagnés des factures acquittées. Si cela s’avère impossible, ces paiements sont accompagnés de pièces comptables de valeur probante équivalente.”³

ja

”As a rule, payments by final beneficiaries shall be supported by receipted invoices. Where this cannot be done, payments shall be supported by accounting documents of equivalent probative value.”

Valittajan mukaan ilmaisuilla ”pääsääntöisesti” ja ”pääsääntö” viitataan ainoastaan yleiseen periaatteeseen, joka ei välttämättä ole ehdoton ja josta saatetaan poiketa konkreettisissa yksittäistapauksissa.

Ei ole lainkaan itsestään selvää, että tällainen tulkintatapa on oikea, sillä muilla unionin kielillä vastaavan virkkeen voidaan ymmärtää tarkoittavan ”[selittämättä] tyhjentävästi ja syventymättä konkreettisiin yksittäistapauksiin”, eikä vaikuta siltä, että siinä ainakaan selvästi säädettäisiin poikkeuksista yleiseen säännökseen.

¹ Kääntäjän huomautus: tässä kohdassa lainataan asetuksen N:o 1685/2000 liitettä sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 448/2004.

² Kääntäjän huomautus: tässä kohdassa lainataan asetuksen N:o 1685/2000 liitettä sellaisena kuin se oli alkuperäisessä muodossaan.

³ Kääntäjän huomautus: tässä lainataan asetuksen N:o 1685/2000 ranskankielisen version liitettä sellaisena kuin se oli alkuperäisessä muodossaan.

Ei myöskään vaikuta siltä, että unionin oikeudessa ainakaan nimenomaisesti todettaisiin, että rakennustyö, jonka lopullinen edunsaaja toteuttaa suoraan omilla tarvikkeillaan ja välineillään ja omalla työvoimallaan, on toimi, johon rahoitusta voidaan myöntää, vaikka siinä sen sijaan säädetään käytettyjen tavaroiden hankkimisesta (sääntö 4), maanhankinnasta (sääntö 5), kiinteistöjen hankinnasta (sääntö 6) ja alihankinnasta (sääntö 1, 3 kohta); lisäksi mainitussa liitteessä olevassa säännössä 1 (1.5–1.8 kohta) mainitaan useita esimerkkejä menoista, joita ei laskuteta (poistot, luontoissuoritukset ja yleiskustannukset).

[alkup. s. 11]

6. Näillä perusteilla Corte di Cassazione katsoo, että sen on esitettävä SEUT 267 artiklan mukainen tulkintaa koskeva ennakkoratkaisupyyntö ja pyydettyä unionin tuomioistuinta vastaamaan seuraaviin kysymyksiin:

1. Edellyttääkö neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä rakennerahastoista yhteisrahoitettujen toimien tukikelpoisuuden osalta 28.7.2000 annettu komission asetus (EY) N:o 1685/2000, erityisesti sen liitteessä olevan 1 säännön ”menojen osoittamista” koskevan 2 kohdan 2.1. alakohdassa tarkoitettu säännös, että lopullisen edunsaajan on ehdottomasti osoitettava suorittamansa maksut maksukuiteilla siinäkin tapauksessa, että rahoitus on myönnetty edunsaajalle kiinteistöhankeeseen toteuttamiseksi sen omilla tarvikkeilla ja välineillä ja omalla työvoimalla, vai voidaanko tästä poiketa muutoinkin kuin nimenomaisesti säädettyssä tapauksessa, jossa maksukuittien esittäminen ei ole mahdollista ja jossa vaaditaan esittämään ”vastaavalla tavalla todistusvoimaiset kirjanpitoasiakirjat”?

2. Miten on tulkittava edellä mainittua ilmaisua ”vastaavalla tavalla todistusvoimaiset kirjanpitoasiakirjat”?

3. Ovatko asetuksen edellä mainitut säännökset esteenä erityisesti sellaiselle kansalliselle ja alueelliselle lainsäädännölle ja niistä seuraaville hallinnollisille täytäntöönpanoon liittyville menettelyille, joissa, kun rahoitus on myönnetty edunsaajalle kiinteistöhankeeseen toteuttamiseksi sen omilla tarvikkeilla ja välineillä ja omalla työvoimalla, säädetään sellaisesta julkishallinnon rahoittamien kulujen valvontajärjestelmästä, johon kuuluu:

a) töiden etukäteinen kvantifiointi alueellisen julkisia töitä koskevan hinnaston perusteella ja niiden erien osalta, joita ei siinä mainita, voimassa olevien teknisen suunnittelijan arvioimien markkinahintojen perusteella,

b) jälkikäteen tehtävä selvitys, jossa esitetään töitä koskeva kirjanpito, joka koostuu työselosteesta ja kirjanpito-otteesta, **[alkup. s. 12]** joiden jokaisen sivun työnjohtaja ja edunsaajayrityksen edustaja ovat asianmukaisesti allekirjoittaneet, ja jossa toimivaltaisen alueellisen hallintoviranomaisen nimittämä vastaanottotarkastuslautakunta tarkastaa ja arvioi toteutetut työt edellä a kohdassa tarkoitettujen yksikköhintojen perusteella?

[--] [Oikeudenkäyntimenettely]

Päätetty Roomassa [--] 12.11.2020

[--]

TYÖASIAKIRJA